

3 POZIOMY KOMUNIKACJI DORADCA-UCZEŃ

POZIOM FAKTÓW:

- podstawa budowania informacji zwrotnej,
- doradca opisuje to, co widzi, słyszy, co czuje w danej chwili,
- fakty **pozwalają na uniknięcie oceniania**, jednak postępowanie się tylko tym poziomem sprawia, że relacja staje się mało plastyczna.

Przykład: *Wiele osób spóźniło się na dzisiejsze warsztaty.*

POZIOM INTERPRETACJI:

- *najczęściej stosowana forma komunikacji*,
- forma charakterystyczna dla komunikacji rodzic-dziecko, nauczyciel-uczeń, szef-pracownik,
- **zawiera ocenę danej osoby** – pomija poziom faktów, które od razu są interpretowane,
- jest źródłem różnych nastawień i emocji między nadawcą a odbiorcą, może powodować zakłócenia w rozumieniu intencji.

Przykład: *Ale jesteście spóźnialscy.*

POZIOM METAFOR (KOMUNIKACJA POŚREDNIA):

- uczniowie są zróżnicowani pod względem języka metafor – nie ma pewności, czy metafora zostanie odebrana zgodnie z intencją doradcy,
- u osób mało wrażliwych na metaforę może wzbudzać obawę przed kontaktem, wywoływać napięcie czy niepokój,
- dzięki metaforze kontakt jest jednak barwny, zwykle budzi większą ciekawość i zaangażowanie ucznia,
- ze względu na pośredni charakter komunikacji – *można poruszać w sposób subtelny nawet trudniejsze tematy*,
- może poszerzać wyobraźnię ucznia i zwiększać perspektywę rozwiązań,
- **może służyć również do zmniejszania oporu ucznia** przed kontaktem z doradcą.

Przykład: *Anegdota, opowieść, przykłady z filmów, książek, dowcipy na temat spóźniania się.*

Opracowanie:

(na podst. M. Tarkowska, Rozmowa doradcza. Wspólne poszukiwanie rozwiązań, MPiPS, Warszawa 2006)

Elżbieta Swat-Padrok